

en særafstemning, hvorunder den blev vedtaget med 81 stemmer for, 9 imod (østlandene) og 6 afståelser. Forslaget som helhed blev vedtaget med 87 stemmer for, ingen imod og 10 afståelser (østlande, Syrien og Storbritannien).

I et svensk indlæg, hvor der iøvrigt udtryktes fuld støtte til resolutionsteksten, anførtes det, at man fandt henvisningen til UNDP relevant, idet et af formålene måtte være gennem UNDP at yde mere bistand til forskning på proteinområdet.

Storbritannien, der som eneste vestlige land undlod at stemme for forslaget, anførte i en stemmeforklaring, at man tvivlede på nytten af nye undersøgelser og institutioner og ville have fundet det rigtigere at appellere til regeringerne om at øge deres bestræbelser på proteinområdet.

Resolutionen blev bekræftet i plenarsamlingen den 11. december 1970 med 101 stemmer for, ingen imod og 10 afståelser. (Res. 2684 (XXV)).

6. De økonomiske og sociale følger af nedrustning.

Philippinerne fremlagde et resolutionsforslag om de økonomiske og sociale følger af nedrustning. Ifølge forslaget anmodedes generalsekretæren om at udarbejde en aktionsplan for medlemslandene og særorganisationerne med henblik på at skabe en forbindelse imellem nedrustningståret og FN's 2. udviklingstiar. Formålet hermed skulle være at sikre, at en del af de midler, der måtte blive frigjort som følge af fremskridt i retning af almindelig og fuldstændig nedrustning anvendtes til udviklingslandenes økonomiske og sociale udvikling. Generalsekretæren anmodedes desuden om at foreslå forholdsregler med henblik på at mobilisere verdensopinionen til støtte for en sammenkædning af nedrustning og udvikling og om at fremsætte forslag, der ville kunne føre til en effektiv anvendelse af ressourcer frigjort ved nedrustning.

Generalsekretæren skønnede, at forslagets gennemførelse ville medføre udgifter i sekretariatet på ialt 65.000 dollars.

Både vestlandene og østlandene vendte sig stærkt imod resolutionsforslaget, bl. a. fordi de fandt det præmaturligt i betragtning af at det var uvist, i hvilket omfang med-

lemslandenes nedrustningsbestræbelser ville bære frugt.

Sovjetunionen erklærede sig rede til at indlede forhandlinger om fuldstændig og gensidig nedrustning. På vejen imod dette mål måtte begrænsede foranstaltninger som f. eks. det i 1. udvalg vedtagne forslag om forbud mod anbringelse på havbunden og dennes undergrund af atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben, anses som anerkendelsesværdige fremskridt. Sovjetunionen kunne imidlertid ikke tilslutte sig resolutionsforslaget, idet et endeligt svar på spørgsmålet om anvendelsen af de midler, der ville blive frigjort ved nedrustning, først ville kunne gives, når der var opnået fuldstændig nedrustning.

Holland påpegede, at 1. udvalg var i færd med at drøfte et rumænsk forslag om de økonomiske og sociale følger af våbenkapløbet, hvori generalsekretæren også blev anmodet om at udarbejde en rapport. Udarbejdelsen af de to rapporter måtte koordineres, således at der ikke blev tale om dobbeltarbejde.

USA mente, at spørgsmålet vedrørende nedrustning burde drøftes i 1. udvalg snarere end i 2. udvalg. Man anså det iøvrigt for tvivlsomt, om generalsekretæren var kompetent til at forelægge medlemslandene forslag af så omfattende rækkevidde. USA fandt, at resolutionsforslaget under alle omstændigheder var overflødigt og krænkende for landenes suveræne ret til selv at afgøre, hvorledes de ville anvende deres ressourcer. USA fandt, at det væsentlige for udviklingslandene måtte være omfanget af de ressourcer, der stilles til rådighed til udviklingsformål og ikke de kilder, hvorfra de blev hentet.

På baggrund af de fremførte indvendinger ændrede forslagsstillerne forslaget på en række punkter. Ifølge den endelige formulering anmodes generalsekretæren således ikke om at udarbejde en aktionsplan for medlemslandene og særorganisationerne men blot om at fremsætte forslag til retningslinier. Desuden udgik det afsnit, hvori generalsekretæren anmodes om at fremlægge anbefalinger om anvendelsen af midler frigjort ved nedrustning.

Forslaget blev vedtaget i udvalget med 74 stemmer for (udviklingslandene, Frankrig, Italien, Japan, Holland, Norge, Spanien og Østrig), 9 imod (østlandene bortset fra